

CROSSOVER NE ZCELA BEZ FILTRU!

NARVAN: Bez filtru.....BMG

O tom, že má být brněnská kapela Narvan jedním ze zásadních nových objevů, se nesly zvěsti už delší dobu. V klání Marlboro Rock-In ani New Rock Generation Narvan však nijak výrazně neuspěl – a ostatně to ku zapsání se do širšího povědomí fanoušků ani nepotřeboval. Kapela má už teď možnost prezentovat se tuzeckému fanouškovi prostřednictvím vlastní desky, nazvané **Bez filtru**.

Zijeme v době dravčího crossoveru; zlatem se vyvažuje počtivě vydrhnutý funk, samozřejmě v čerstvém hávu (charismatický výtržník James Brown, který svým svěrázným derivátem černoského soulu tento styl pomáhal krystalizovat, je už přece jen historickou postavou) agresivní anonymity ulice, kořeněném rozeklaným jazykem rapu, smrtí nevybíravě zkraslených kytar a baskytarovými figurami, které lámou prsty. Po této cestě šlape i Narvan, a stejně jako i mnoho dalších kapel se vystavuje riziku, že bude z mnohých stran podezříván z vypočítavosti a přílišné poplatnosti trendům. Ať už jsou ovšem jak-

kuly skupiny jakékoli, dle mého soudu z jejich muziky nevykukují více, než by přesahovalo hranici normální ušnosnosti. Není mnoho kapel, které by byly schopny vytvořit takto instrumentálně i technicky výborný debut (co se ovšem stránky technické týče, nahrávací studio SONO a zvukaři jako Milan Cimfe nebo Jiří Plech Novotný jsou už a priori dostatečnou zárukou kvality). Kytarista Martin Pokora, basák Zdeněk Smetana i bubeník Hans Machala své nástroje ovládají s přehledem otrískaných mazáků a na vokálu Maria Feinberga je kromě bezchybného frázování docela sympatický i brňácký přízvuk. Celková promyšlenost a soustředěnost na výkon je patrná už v počáteční skladbě *Prádelna mozku*, která si bere na paš-kál oblování světa prudivými reklamami (mimo chodem, texty - až na jeden anglický jsou všechny v češtině - představují docela zdařilé pokusy o 'vyslovení se k současnosti'), a tak to pokračuje i dál. Tu člověka zaujme nápaditá kompozice (*Boos-hit*), tam slušně zvládnuté crossoverové rifly či naparáděné vystavená sóla kytaristy Martina Pokory. Potud se tedy nedá Narvanu docista nic vytknout; kamenem úrazu ovšem zůstává okamžik, kdy po kapele chceme i něco víc. Přesněji alespoň minimální osobitost a vlastní výraz. Přes všechny klady shora uvedené mám totiž pocit, že Narvan jaksi splyvá se stejně orientovaným davem, protože jeho hudební image prakticky neobsahuje žádné excitující prvky, které by vyčuhovaly a v dobrém či špatném slova smyslu rozcilovaly. Jednoduše řečeno: Nehleďte žádné záznaky, na této

desce nic nového nenajdete. Do dominujícího 'funksterství' alba *Bez filtru* vlastně nepatří pouze legrační punková zbesíllost *Lovesong*, trvajících jen pár vteřin. Celkovému kontextu se trochu vymykají také pomalá skladba *Poslední vlak* a odechové melodický kousek *Snadná ulice*. Toť asi vše. LP *Bez filtru* je sice prosto originalit, na druhou stranu však trčí s českou muzikou obohacuje, a svou technickou a instrumentální kvalitou nejenže dává řádu mezi oči pláčkám, které hořekují nad nedostatkem tuzeckých interpretů, nebrodících se v běžných vycpělých klíších, ale také názorně předvádí těm kapelám (či sólistům), kteří právě vydadí debut hodný leda věčného zatracení, že to prostě jde i bez dlouholetých zkušeností. Na druhou stranu ale znám i takové, které ke skvělým výkonům přidají i kus sebe (a proto byste milé grafomirny měly ještě víc naostřit zraky a sluchy).

★★★3/4 Veronika Handlířová

